

37 2026

WEEKKRANT
9 SEPTEMBER
JAARGANG 87
EDITIE 0767

P900720
AFGIFTEKANTOOR:
2099 ANTWERPEN X
AFZENDER:
HALEWIJNLAAN 92
2050 ANTWERPEN

MERKSPLAS TURNHOUT VOSSELAAR

PASTORALE EENHEID CLARA VAN ASSISI

In gesprek met Wouter Druwé, de jongst gewijde priester in ons bisdom

Op **zondag 20 september** gaat ook dit jaar om 9.30 uur onze **internationale eucharistieviering door in de Begijnhofkerk, met aansluitend de bekende processie.**

Dit opnieuw naar aanleiding van het feest van de Kruisverheffing, want de Begijnhofkerk is toegewijd aan het H Kruis. Dit jaar **vroeg pater Moses aan priester Wouter Druwé om deze viering voor te gaan.** Een gelegenheid voor ons voor een boeiende babbel met deze bijzondere priester.

Wouter Druwé is geboren in 1991, hij is dus 35 jaar. Wouter is professor Romeins Recht, Rechtsgeschiedenis en Kerkelijk Recht aan de KU Leuven. Wat brengt een jonge man met een zo indrukwekkende academische achtergrond ertoe om priester te worden? Ons gesprek rond deze vraag groeide uit tot **een enthousiast geloofsgetuigenis van een stralende priester.**

“Ik kom uit een warm ‘cultuurkatholiek’ gezin, zoals er veel zijn in Vlaanderen. Ik ben gedoopt en gevormd, ging naar katholieke scholen... Maar vanaf mijn 14 jaar ging ik elke zondag met mijn grootmoeder naar de kerk.

Het ‘klikte’ tussen mij en wat daar gebeurde. Spontaan kwam op het einde van het middelbaar onderwijs de gedachte op om priester te worden, maar ik was toch niet zeker. Ik ging rechten studeren, dat leek me een brede opleiding. Maar ik ging wel bewust naar Leuven, met in mijn achterhoofd dat ik er dan theologie zou kunnen bijstuderen. Ik koos voor rechtsgeschiedenis, maar **de gedachte aan priester worden liet me niet los en ik ging me steeds sterker inzetten in de kerk:** het parochieteam, vormselcatechese, het Oekra-

ïneproject in Edegem...

Ik had soms de indruk dat ik allerlei engagementen opnam om toch maar geen priester te moeten worden. Maar die gedachte ging niet weg.

Ik begon aan mijn doctoraat rechtsgeschiedenis en in de studie van het kerkelijk recht kwamen mijn historische en actuele interesse samen. Ik beleefde zeer intensieve lesweken samen met andere studenten kerkelijk recht, en dat waren vooral jonge buitenlandse priesters. Ik trok voor een stage naar Rome, waar ik in het Vaticaan ging werken bij de pauselijke raad voor wetgevende teksten, en de Wereldkerk zich voor mij helemaal opende.”

Die ‘Wereldkerk’, met haar lokale verankering, wordt een belangrijke factor in het geloofsleven van Wouter, de verwijzing ernaar komt in ons gesprek telkens terug.

Wouter deed stages in het aartsbisdom New York, maar verbleef ook in Edinburgh, Zurich, Oxford... Internationalisering wordt vandaag in een academische loopbaan erg aangemoedigd, maar het sloot ook aan bij zijn open geest.

“Na de afronding van mijn doctoraat waren mijn redenen

om het uit te stellen wat op, en ik meldde mij aan om priester te worden in het bisdom Antwerpen.

Maar uitgerekend dan kwam er een vacature voor professor kerkelijk recht aan de KU Leuven. Ik vroeg en kreeg van onze bisschop de toelating om deze functie, waarvoor ik inderdaad geselecteerd werd, te combineren met de priesteropleiding in het weekend in Bovendonk. Ook aan de KU Leuven vond men de combinatie met de priesteropleiding heel positief, ik ervaar nog steeds heel veel sympathie voor mijn keuze, ook bij collega’s en studenten.”

Vol enthousiasme vertelt Wouter verder over zijn pastorale stages: bij *Amandus Internationaal*, de groep buitenlandse en jonge diocesane priesters uit het bisdom, en in UZ Gasthuisberg en de gevangnissen in Leuven.

In mei 2025 werd Wouter diacon gewijd, en begon hij aan zijn diaconale stage in de pastorale eenheid Mozes (Heist-op-den-Berg - Putte). Die was vooral liturgisch, want het vele werk aan de universiteit liep natuurlijk ook door, en die combinatie is en blijft voor Wouter heel belangrijk.

Op 11 januari van dit jaar werd Wouter in de Onze-Lieve-Vrouwekathedraal van Antwerpen door bisschop Johan Bonny tot priester gewijd. “Ik heb hier lang naar uitgekeken”, zei hij toen. Ons gesprek wordt nog boeiender en Wouter straalt nog sterker wanneer hij spontaan vertelt over zijn diepere motivatie voor deze levenskeuze.

“Ik voel me echt aangetrokken tot het geloof, het evangelie en de kerk. Ze zijn de bron van waaruit ik leef. En ik voel me heel goed, ik ben echt een gelukkige mens.

Ik heb ook een diep vertrouwen in de toekomst van de kerk, vooral omdat ik er diep van overtuigd ben dat God met ons meegaat.

Dat geldt ook voor de toekomst van onze lokale kerk, als ze blijft leven van de universaliteit van onze kerk, en die ook een plaats geeft in haar verkondiging. Die houding zou ook onze samenwerking binnen dit bisdom moeten kleuren.

We moeten grenzen durven overstijgen, de mensen in andere parochies en gemeenschappen zijn op de eerste plaats medechristenen. We moeten vreugde vinden in de vieringen van de bredere gemeenschap die we samen zijn. Maar laten we ook de oudere en minder mobiele mensen meenemen, ook letterlijk. Ieder die in de vieringen wil zijn moet er kunnen zijn.”

Bij mijn vragen naar de toekomst wordt erg duidelijk dat **Wouter zeker niet pessimistisch is. “Anders was ik geen priester geworden”, zegt hij met een zachte glimlach. “Er zijn genoeg aspecten in de kerk die mij hoop geven: haar wereldwijde bloei, de jongeren die het geloof ontdekken en volop beleven, en als historicus natuurlijk ook het besef dat de kerk altijd**

laagtes en nieuwe hoogten kende.” Wouter eindigt ons gesprek met te vertellen hoe positief het initiatief onthaald werd, door collega’s én studenten, om aan zijn faculteit van de KU Leuven opnieuw met een mooie eucharistieviering het feest te vieren van S. Ivo, patroon van de juristen. **“Ik heb aan de universiteit als priester heel veel contacten met jongeren,** en ik heb nog bij geen enkele collega negativiteit ervaren.”

Er zijn veel redenen om op 20 september naar het Turnhoutse Begijnhof te komen: de warme interculturele eucharistieviering, de altijd ontroerende en ‘meevoerende’ processie, de ervaring van een kerk die zo één is in haar diversiteit.

De gelegenheid om kennis te maken met priester Wouter Druwé en hem aan het woord te horen is dit jaar nog een reden erbij.

Je bent van harte welkom!

Dirk Godecharle

Colofon

DIENST ABONNEMENTEN
Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen
03 210 08 30
abonnementen@otheo.be

ALGEMENE REDACTIE
Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen
contact@otheo.be
redactie@otheo.be
www.otheo.be

PUBLICITEIT
Trevi plus bvba
Meerlaan 9, 9620 Zottegem
09 360 48 54 • fax 09 367 49 88
katrien@treviplus.be
www.treviplus.be

Copyright
Alle teksten, foto's en beeldmateriaal uit **KERK & leven** zijn auteursrechtelijk beschermd. Zonder toestemming van de uitgever mogen ze op geen enkele wijze worden verspreid. De uitgever is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de advertenties.

KERK & leven is een uitgave van Studiecentrum Kerk en Media vzw

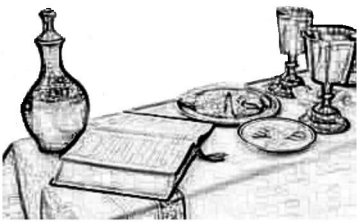
VERANTWOORDELIJKE UITGEVER
Geert De Kerpel

Diocesane redactie Antwerpen
redactie@otheo.be

Redactie
Dirk Godecharle
gsm: 0497 28 19 09
dirk.godecharle@hivset.be
Dirk Mertens
gsm: 0486 99 49 41
dirk.mertens18@telenet.be
Ria Toelen
gsm: 0495 62 39 20
ria.toelen16@gmail.com
Jozef Van Der Wildt
tel.: 014 61 64 35
jozef.vanderwildt@skynet.be
Jan Van Rompuy
gsm 0478 25 95 98
j.vanrompuy@gmail.com

Medewerkers redactie
Lutgard Hermans
(Sint-Pieter)
gsm 0474 52 28 03
sintpieterturnhout@outlook.com
Ward Dillen
(Pinksterkerk)
tel. 014 41 63 51
warddillen@gmail.com
Lambert Leijssen
(Emmaüs)
tel. 014 41 22 47
lleijssen@telenet.be
Guido Verhoeven
(Merksplas)
Guido.verhoeven4@telenet.be
Gert Van Loon
(Merksplas)
vanloon91@gmail.com
Gaston Belmans
(pastoor Merksplas)
tel. 014 63 30 30
st.willibrordus.merksplas@skynet.be

Vieringen

WEEKENDVIERINGEN

Zaterdag 12 september

Sint Rumboldus (Zondereigen)
16.30 u. Eucharistieviering

O.L.Vrouw Middelaes (Turnhout)
17.00 u. Gezongen woord- en communiedienst

Sint-Antoniuskerk (Turnhout) **Otterstraat**
17.30 u. Eucharistieviering

O.L.Vrouw Zevendonk (Turnhout)
18.00 u. Woord- en communiedienst

Sint Willibrordus (Merksplas)
18.00 u. Gefundeerd jaargetijde Albert Van Den Ouweland – Liesa Peeters, Louis Van Den Ouweland – Hilda Van Steenbergen, Kristin Van Den Ouweland, Louisa Van Den Ouweland, Jozef Van Den Ouweland en Frans Lauwerijsen. Gefundeerd jaargetijde Leon en Maria Baeyens – Koks en Zuster Irma.

Onze-Lieve-Vrouw (Vosselaar)

Bezinning

6 september 2026
23ste zondag door het jaar A
Mattheüs 18, 15 - 20: Liefde

Een doosje met kusjes
Een vader bestrafte zijn vijfjarige dochtertje omdat zij overvloedig mooi, verguld papier had gebruikt om een cadeautje in te pakken. Geld was er niet in overvloed en hij was boos omdat zij dit dure papier zomaar had gebruikt. De volgende morgen bracht het meisje het vergulde, ingepakte cadeautje naar haar vader en zei "Hier, papa, dit is speciaal voor jou!"

Met stomheid geslagen en aangegrepen door het voorval, betreurde de vader zijn woede-uitbarsting van de vorige dag. Zijn dochtertje aanvaardde zijn excuses maar al te graag en nieuwsgierig opende hij de doos. Hij ontdekte dat er helemaal niets inzat. Hij schreeuwde tegen haar: "Weet je dan niet dat het heel wreed is om iemand een lege doos te geven, er moet altijd een cadeautje in zitten!"

18.00 u. Woord- en communiedienst voor de overledenen van onze geloofsgemeenschap

Zondag 13 september

Sint Willibrordus (Merksplas)
09.30 u. Gefundeerd jaargetijde Constant Lauwerijsen en Josephina Mertens, Gefundeerd jaarfetijde Frans Schuermans, Alfons Schuermans en Emma Ooms,

Sint-Pieter (Turnhout)
10.00 u. Gezongen gefundeerd jaargetijde Lisette Kooyman
Eucharistieviering voor de heer en mevrouw Staf Labro en Maria Helsen

Sint-Franciscus Schorvoort (Turnhout)
10.30 u. Woord- en communiedienst

O.L.Vrouw Middelaes (Turnhout)
10.30 u. Gezongen Poolse eucharistieviering

Pinksterkerk (Turnhout)
11.00 u. Gezongen woord- en communiedienst
Deze week herinneren wij ons de namen van Deze week herinneren wij ons de namen van Josepha Neefs (27 september 1981), Theresia Bouvin (25 september 1984), Louis Van Gorp (28 september 1984), Constant Vermeulen (27 september 1998), Jo-

hanna Huidekoper (26 september 2002), Stefaan Van Roey (25 september 2002), Mia Proost (28 september 2020)

Onze-Lieve-Vrouw (Vosselaar)
11.00 u. Eucharistieviering voor de overledenen van onze geloofsgemeenschap

WEEKVIERINGEN

Maandag 14 september

Sint Willibrordus (Merksplas)
09.00 u. Gefundeerd jaargetijde Priester August Wuyts en ouders

Dinsdag 15 september

Sint Willibrordus (Merksplas)
08.30 u. *Eucharistische* aanbidding.
09.00 u. Gefundeerd jaargetijde Jan Meeusen en Anna Van Hees

Sint-Pieter (Turnhout)
09.00 u. Eucharistieviering

Goddelijk Kind Jezus (Turnhout)
18.30 u. Eucharistieviering Spiritijnse gemeenschap

Woensdag 16 september

Sint-Pieter (Turnhout)
09.00 u. Eucharistieviering

Donderdag 17 september

Sint Willibrordus (Merksplas)
09.00 u. Gefundeerd jaargetijde Louis Van Ael

Sint-Pieter (Turnhout)
09.00 u. Eucharistieviering

Vrijdag 18 september

Sint Willibrordus (Merksplas)
09.00 u. Eucharistieviering

Sint-Pieter (Turnhout)
09.00 u. Eucharistieviering

Kapelanie H. Kruis (Begijnhof)
11.00 u. Aanbidding in de kapel van het Heilig Aanschijn (tot 11.30 uur)

Zaterdag 19 september

Kapel Herentalsstraat (Turnhout)
08.30 u. Eucharistieviering

VOOR U GELEZEN

“Pogingen iets van het leven te maken”
(Hendrik Groen)

Een rare titel?
Een raar boekje?
In elk geval een boekje dat best confronterend is. Het is een dagboek van een 83-jarige die ons een inkijk geeft in zijn dagelijks leven van 1 januari tot 31 december 2013. Al eventjes geleden, maar nog duidelijk herkenbaar.
En ik denk dat vele 70-plussers zich wel eens (angstig) afvragen hoe het zal zijn als 80-plusser. Wat zal dan ons lot zijn? Zitten we in een WZC of wonen we nog thuis?
En hoe zal dat dan gaan?

Hendrik Groen woont in een WZC in Amsterdam.
Daar probeert hij samen met een aantal mensen nog iets van het leven te maken! Ze hebben met een aantal een clubje opgericht: OMANIDO
Dat klinkt mooi. Het is een afkorting van: **oud maar niet dood**. Ze hebben besloten om de 14 dagen een uitstap te maken met een busje dat ze huren.
Elk lid verzint om de beurt een bestemming en regelt het.
En ze zijn vindingrijk! Ze bezoeken onder andere een casino, een kookworkshop, een klasse restaurant, een concert, een filmvoorstelling, de dierentuin, een schildersatelier enz. enz.
Ze hebben wel ideeetjes en genieten ervan. Sommige bewoners vinden

hen maar flauw, andere bewonderen hun actie!

Het leven in het WZC zelf komt uiteraard ook veel aan bod.
Er zijn de strubbelingen met de directie, die hen wil klein houden, de strubbelingen met de bewoners die lastig doen, met het dienstpersoneel... Soms komt hierbij ook wat racisme kijken. De verzorgenden zijn vaak buitenlanders.
Dat is niet altijd gemakkelijk.

In het WZC zelf wordt er veel gemaakt, gewandeld in de tuin, gekletst en gedronken (niet alleen thee!). Soms heeft men bezoek, maar velen zitten er vergeefs op te wachten.
Ook dat is de realiteit. Ze gaan dan maar bij elkaar op visite.
Allemaal hebben ze hun kwaal of kwaaltjes, maar dat is dan maar zo. Soms sterft er iemand... Soms wordt iemand ziek en heeft hij of zij meer hulp nodig.
Dan proberen ze voor elkaar mantelzorger te zijn. In welke mate dat lukt, leest u in het boekje.

Waarover praten ze? Waarover maken ze ruzie? Waaronder lijden ze? Hoe redden ze zichzelf uit negatieve gedachten? Hendrik denkt erover een scooterbiel te kopen. Hij zoekt zijn heil vaak in alcohol en hij is niet de enige! Hoe moet dat?

Vriend Evert gaat achteruit en Grietje wordt dement.
Zal een scooterbiel de oplossing zijn voor hem?
Met Kerstmis wil hij een kerstboom zetten, maar het mag niet.
Maar zolang er plannen zijn, is er leven!!! Dat is de tendens van dit boekje. Aanbevolen!!!!

Hendrik Groen: “Pogingen iets van het leven te maken”
Amsterdam, 2025, 105 Blz.

JARENLANGE TRADITIE: DE BEGIJNHOFPROCESSIE

Internationale viering en Begijnhofprocessie op zondag 20 september

Op zondag 20 september om 9.30 uur is er opnieuw een **feestelijke internationale eucharistieviering in de Begijnhofkerk**, op vraag van pater Moses deze keer voorgegaan door priester Wouter Druwé en opgeluisterd door de zang van het Zevendonks koor. En natuurlijk zullen de koren van onze Afrikaanse en Poolse gemeenschappen deze viering opnieuw een heel eigen karakter geven.

Reeds enkele jaren kiezen we voor de telkens weer indrukwekkende verrijking van onze prachtige tradities door de bezieling van de internationale gemeenschappen, met een ereplaats voor de bewoners van onze woonzorgcentra. Want ook de bewoners van de woonzorgcentra De Nieuwe Kaai en Aan de Kaai zullen weer met veel enthousiasme aanwezig zijn.

Aansluitend op de eucharistieviering gaat de processie rond op het Begijnhof, voorgegaan door broeder Przemek, kapucijn en priester van onze Poolse gemeenschap.

We zien opnieuw uit naar de deelname van onze bekende harmonie de Xaverianen, broederschapen en vrienden van het Begijnhof, groepen uit Turnhout, gasten uit Nederland en vooral heel veel biddende mensen.

Want dat is de kern van de eeuwen-

oude H. Kruisprocessie: de priesters die het Heilig Sacrament ronddragen, omringd door symbolen van diepe vroomheid en gevolgd door een enthousiast biddende gemeenschap.

Mis dit unieke gebeuren niet, het is ieder jaar opnieuw een onvergetelijke ervaring!

Mariale gebedsgroep van Merksplas

Langs Maria moeten wij de weg naar Jezus vinden, Hij die de Weg, de Waarheid en het Leven is. Ook al zijn wij hier slechts op doorreis in dit leven : Jezus zoeken, Hem vinden en met Hem op weg gaan is de opdracht, want dankzij Hem zullen wij de kracht hebben om alle moeilijkheden te overwinnen.

Het gebed, waartoe O.L. Vrouw ons voortdurend oproept kan ons hierbij helpen.

Als gebedsgroep willen wij ons samen daarom richten tot Maria en het rozenhoedje blijven bidden.

Op maandag 21 september 2026 komen wij samen in de weekkapel van Merksplas om 18.30 u.

Iedereen is van harte welkom.

De kern van de Mariale gebedsgroep.

Het mysterie

Het mysterie van uw verblijf Heer Jezus in het verborgene in Nazareth, vindt ook plaats in mij.

Mijn Nazareth is mijn hart, ik groei er op en ben er kind aan huis bij U.

Wanneer ik bij U binnenkom, trek ik altijd de deur dicht achter me, niemand hoeft het te weten dat Gij mijn grote liefde zijt.

Nazareth is de plek van waaruit Gij me zendt.

Ik keer er graag terug omdat ik weet dat Gij erop mij wacht.

Erik Galle, pr.

Homilie

**Zondag 6 september 2026
23ste zondag door het jaar A
Eerste lezing
Romeinen 13, 8-10
Evangelielezing
Mattheus 18, 15-20**

“Liefde vervult de hele wet”, schrijft Paulus aan de Romeinen, en “Wie zijn naaste bemint, heeft de wet vervuld”. Een opvallende uitspraak, die een zeer krachtige formulering vond in de bekende woorden van Augustinus: “Bemint en doe dan wat je wil”, in het Latijn “Dilige et quod vis fac”. Wanneer we de hele context lezen waarin dit citaat van Augustinus voorkomt, wordt het nog sterker: “Bemint en doe dan wat je wil: wil je zwijgen, zwijg uit liefde; wil je schreeuwen, schreeuw uit liefde; wil je corrigeren, doe het uit liefde; wil je vergeven, vergeef uit liefde. Draag de bron van liefde in je hart, want uit liefde kan alleen het goede voortkomen.” Het valt op dat Augustinus hierbij voor “beminnen” niet het bekende werkwoord “ama-

re” gebruikt, maar wel “diligere”. Dat werkwoord verwijst niet zozeer naar een emotie, maar naar de keuze om de naaste te beminnen en in het bijzonder naar waardering van de medemens, naar achting en respect. Die levenshouding moet volgens Augustinus de bron of de wortel zijn van alles wat wij doen: ons zwijgen en ons spreken, ons vergeven en ons terechtwijzen. Hij heeft de woorden van Paulus zeer goed begrepen, denk ik, want als die liefde de bron is van alles wat wij doen, zullen we inderdaad in niets daarvan de naaste kwaad berokkenen.

Die houding straalt ook door in wat Jezus in het evangelie van vandaag zijn leerlingen vraagt wanneer iemand van hen iets verkeerd deed, als hij “gezondigd heeft”. Jezus vraagt geduld en discretie in die terechtwijzing: eerst onder vier ogen, dan met enkele anderen, dan door de kerk. Nooit op de markt dus, en nooit achter zijn of haar rug. Want onze fundamentele doelstel-

ling moet het herstel zijn van eensgezindheid en van verbondenheid. En dat niet zomaar omdat het leuk of gezellig is om eensgezind te zijn, maar omdat die onderlinge verbondenheid een absolute voorwaarde is om ons tot God te kunnen richten. “Waar er twee of drie verenigd zijn in mijn naam, daar ben ik in hun midden”. Er is voor het christendom geen andere weg naar God dan de onderlinge liefde. Zelfs in het meest intieme gebed van de meest afgezonderde christelijke kluizenaar is permanent de liefde en de zorg voor de medemens aanwezig. God is onze Vader, nooit alleen de mijne, zelfs niet in mijn meest persoonlijke relatie met Hem/Haar. Zeker daar niet.

Want wij creëren die echte liefde niet, ze is niet ons maaksel. De bekende Tsjechische priester Tomas Halik gaf een van zijn boeken de titel “Ik wil dat jij bent”. God wil dat wij er zijn, dat wij leven. Waar God liefde geeft, daar gaat de mens

God liefhebben, en in één beweging ook de mensen om zich heen. Die liefde is veel meer dan een emotie. Het tegenovergestelde van die liefde is geen haat, maar egoïsme. Bij alles wat je doet, zegt Augustinus, is het belangrijk om lief te hebben: je werk, je activiteiten, de mensen om je heen, de wereld. Liefde is de bron van het goede, omdat God liefde is. Vanuit die bron mogen we inderdaad doen wat we willen.

Het zal altijd goed zijn. Amen.

Dirk Godecharle

Clara van Assisi

PASTORALE EENHEID

OP BEDEVAART MET GUUS (DEEL 42)

Ontmoeting met Jean-Louis & Betty

De Spaanse zon straalt haar 38 graden uit over het glooiend heuvelslandschap van de dorpen, die ver van elkaar liggen, aan een Meseta. De lichte dalen voelen dieper, de lage toppen hoger, maar we blijven de temperaturen trotseren als een meseta-belevenis. We zorgen voor extra water en houden siësta. Onder de schaduw van de Fontein in Mansilla de las Mulas vul ik onze flessen met fris fonteinwater, en daar zit de 52-jarige Jean-Louis, waarmee ik in gesprek raak. Het bijzondere is dat hij ook met een hond is, een herdershond van een Alpenras. Het is een teef en zij noemt Betty. Guus zocht met Betty meteen ff de schaduw op...

Jean-Louis stapt voor de 21ste keer naar Santiago vanaf zijn woonplaats Saint-Savin in de Franse Pyreneeën. Thuis heeft hij een kudde schapen en samen met zijn broer is hij om de beurt schaapsherder. Hij stapt voor het geloof in God en het licht, zijn grootvader ging al en zijn moeder ging toen ze zwanger van hem was. 15 dagen na haar thuiskomst werd hij geboren, dat

was meteen zijn eerste camino. Pelgrimeren geeft kracht aan onze familie en te voet naar Santiago leren we de wereld kennen, zegt hij! Jean Louis kan nauwelijks lezen en schrijven, maar ziet er zeer content uit.

We stappen samen verder tot een kleine hem welbekende refugio, waar Guus en ik ook welkom zijn. Er zijn nog 4 pelgrims. Jean-Louis heeft boodschappen gedaan en kookt voor allen een pan spaghetti. Hij vraagt of eenieder zich intussen voorstelt en iets vertelt over zijn camino. Voor zijn idee

ontvangt hij applaus!

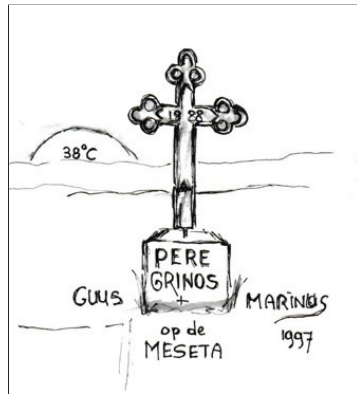
Er is een Duitse dame Hildegard, zij is 59 jaar en 8 jaar weduwe, heeft geen kinderen en woont al 4 jaar in Spanje. De camino vindt zij de allermooiste tijd van haar leven. Zij heeft moed verzameld om de weg te gaan en noemt haar tocht een uiting van erkentelijkheid voor het leven.

Carlos is Portugees, hij is werkloos en op den dool omdat zijn vrouw en kind hem voor een vermogend man verlieten. Hij heeft er heel veel verdriet van en weet niet waarom hij de camino gaat, maar hoopt zich een nieuwe zelf te vinden.

Twee Australische zestigers, de ene noemt Paul, hij was werkzaam in de afgelegen kolenmijnen van de provincie Queensland. En Brian, hij was beheerder van een veeboerderij in de Northern Territory. Beiden zijn bemiddelde vrijgezellen en op zoek naar wat er naast hard labuur nog meer te beleven is op de wereld. Van de camino hebben

ze alvast royaal geleerd hoe het leven ook kan verlopen. Als pelgrims onder elkaar verstaan we ons hierbij in een samenspel van de Duitse, Engelse en Franse taal, als laatste kom ik aan de beurt. Mijn voor-dracht noemt 'Moedermelk'.

Mijn naam is Marinus, geboren als tweede van 8 kinderen in 1951. Mijn wieg stond in een oud boerderijtje op den dorpse boerenbuiten van Nederland. Ik loop mijn camino uit dankbaarheid voor wat goed ging in mijn leven. Religie heb ik met de moedermelk mee binnengekregen,

ons Moeder leerde ons bidden en te communie gaan. Gaarne ga ik een kerk binnen om met wijwater een kruis te slaan en even te knielen voor een meditatie.

Vóór ons en voor óns.

De hele vroege ochtend is steeds weer een groots moment, als de zon nog niet op is en er toch al wat licht is. Als we ons kamp hebben opgebroken en ik mijn kabas op mijn rug zwier, een zàlig moment! Ik zeg dan 'Kom Guus we gaan!' Hij blaft dan 'n paar keer en leeft, danst en denkt: een héle nieuwe dag 'Voor óns en vóór ons' !!

Meseta groet uit Castilië-Leon.
Van Pelgrims Marinus en Guus

DAG VAN DE VREDE

Help mee om heel Turnhout te laten vouwen voor vrede

Op **zondag 20 september** staat Turnhout stil bij de **Dag van de Vrede**.

Naar aanleiding van deze symbolische dag roept de Turnhoutse dienst voor Samenleven en Integratie **alle Turnhoutenaren** op om een **origami-kraanvogel** te vouwen als symbool van hoop, verbondenheid en vrede.

Hoe meer inwoners meedoen, hoe krachtiger het signaal dat we samen als stad kunnen uitdragen. Op de Dag van de Vrede vormen alle ingezamelde kraanvogels samen een indrukwekkend vredeskunstwerk aan de Warande. Omdat geloofsgemeenschappen een belangrijke rol spelen in het verbinden van mensen en het uitdragen van waarden als vrede, solidariteit en zorg voor elkaar, doet men ook graag een beroep op onze medewerking.

Via onze gemeenschappen bereiken we veel mensen en kunnen we meehelpen om van deze actie een warm initiatief voor heel Turnhout te maken.

Jullie geloofsgemeenschap kan op twee manieren bijdragen:

Breng de actie onder de aandacht van jullie gemeenschap
Deel deze oproep tijdens jullie activiteiten en moedig leden aan om origamipapier af te halen, een kraanvogel te vouwen en die opnieuw in te leveren. Zo helpen jullie mee om zoveel mogelijk Turnhoutenaren te betrekken. Alle praktische informatie en de instructievideo vinden ze op ww.turnhout.be/dagvanvrede.

Organiseer een eigen vouwmoment

Maak van het kraanvogels vouwen een gezellige activiteit binnen jullie gemeenschap. Een ideaal moment om mensen samen te brengen én tegelijk een mooi gebaar te

stellen voor vrede. We voorzien het nodige materiaal. Neem daarvoor contact op met Gunter Van Avondt (gunter.vanavondt@turnhout.be).

We zijn blij al te kunnen meedelen dat de bewoners van De Nieuwe Kaai en Aan de Kaai en

Op zondag 20 september komen we samen voor de Dag van de Vrede. Een symbolische dag, maar vandaag relevanter dan ooit. Naar aanloop van die dag roepen we alle Turnhoutenaren op om kraanvogels te vouwen als symbool van hoop.

Vouw jij mee voor vrede?

- ① Haal je origamipapier en instructies op in een van de afhaalpunten
- ② Volg de instructies of bekijk de instructievideo op www.turnhout.be/dagvanvrede
- ③ Lever je gevouwen kraanvogel opnieuw in

Je vindt alle info op www.turnhout.be/dagvanvrede

Kom langs op Dag van de Vrede

- Zondag 20 september, 13.30u
- Warandeplein

Bekijk de instructievideo hier www.turnhout.be/dagvanvrede

thousiast meedoen en dat hun kraanvogels een mooie plaats zullen krijgen in de viering op zondag 20 september in de Begijnhofkerk.

Samen kunnen we vele Turnhoutenaren in beweging brengen en to-

nen dat vrede leeft in onze stad.

We hopen dan ook van harte dat alle lezers van dit blad deze warme boodschap helpen verspreiden. Alvast bedankt voor jullie engagement!